

PREDSLOV AUTORKY HLÁSENIA

Metropolitná polícia nás poprosila o spísanie hlásenia o nedávnych udalostiach v prípade Davida Brightona. A ako sme my – jedna prostoreká študentka a jeden popletený mechanik – zvládli prísť na koreň celej veci.

Keďže sa Jamie striktnie zdráha dať na papier, čo sme prežili, zostáva táto úloha visieť na mne: na Elise Hemmlitonovej, odvážnej amatérskej vyšetrovatelke so zvedavým nosom schopným vyňuchať stopy. Na víťazke srdc. *Nepreháňaj tak trochu, Liz? **

Aj keby som rada predpokladala, že ide o otravnú povinnosť, skôr verím, že mi to bude spôsobovať až priveľa radosti a Jamie nakoniec nado mnou prevráti oči.

Ponúkla som mu, aby okomentoval správu zo svojho pohľadu, a obávam sa, že môj návrh nehanebne využije.

V každom prípade nasleduje moja otvorená a pravdivá reportáž o udalostiach z minulej zimy a prisahám, že nevynechám žiadne škarredé detaily, ani tie ilegálne. (Možno len všetky technické vysvetlenia od Jamieho. Tie jednoducho nikto nepotrebuje!)

Ako dobre, že nám po spätnom uvážení odpustili vlámanie do prístavby vily *West Brickstone*. To s vašim palcom, vrchný inšpektor Layer, ma úprimne mrzí. Nešlo o úmysel. Prisahám.

Až tak veľa ľudí sa, suma summarum, napokon nezranilo. Pri-najmenšom nikto, kto by si to nezaslúžil.

** Keď ti nepasuje, čo tu fabrikujem,
mal si to napísať sám, môj milý Jamie.*

Udalosti medzi Vianocami a Silvestrom boli naozaj veľmi dobrodružné a je možné, že som sa kvôli nim nesprávala ako pravá dáma, aj keď sa to odo mňa očakáva. Ale čo sa stalo, stalo sa, a keďže sa všetci zhodneme, že moja drahá mecenáška, slečna Brandonová-Weldonová, túto správu nikdy neuvidí, potom budem ušetrená trestu za nemorálnosť vo forme prepisu dvadsiatich kázní od Newmana. To by bolo naozaj milé. Vďaka.

Podpísaná

Elisa Hemmiltonová

Piatok 7. novembra 1890

I

BOL RAZ JEDEN KUFOR

Všetko sa začalo krajne nepravdepodobnou udalosťou, keď z neba padol kufor.

Nešlo len o taký hocijaký kufor, bol to lodný kufor od Drew a synovia. Model v decentnej hnedej farbe s mosadzným kovaním a okrúhlym cylindrickým zámkom so štyrmi kolíkmi.

Ak by v ten upršaný deň treskol priamo na dláždenú ulicu, nepomohla by mu ani záruka nezničiteľnosti firmy Drew a synovia a rozbil by sa na márne kusy.

Ale veci sa vyvinuli úplne inak, keď prerazil sklenenú kupolu Kráľovskej univerzitnej knižnice, odrazil sa od zložito vyrezávanej galérie a rozbil jeden zo stolov v čitárni. Hoci došlo k značným škodám za niekoľko stoviek libier, sklenár spotreboval všetky svoje zásoby a zlomok lekárskej časti knižnice zničil padajúci dážď, kufor zostal z veľkej časti neporušený.

Rozbil sa len veľmi moderný zámok.

Keďže v to ráno bolo pre všetkých prítomných dôležitejšie zachrániť knihy pred dažďom, aj napriek veľkému úsiliu zahynulo smutnou vodnou smrťou stodvadsaťtri zväzkov, kufor zostal ležať na mieste.

Skutočný problém bolo možné vyriešiť až po príchode dvoch dôstojníkov z metropolitnej polície v skorých popoludňajších hodinách.

Strážnik Evan Miller, mladý muž s vysokým čelom a hustými blond fúzmi, vytiahol lodný kufor z pozostatkov stola a položil ho na podlahu. Pod čizmami mu vŕzgali trosky, a podľa toho, ako sa tváril, bol celkom určite rád, že nemusí upratovať ten neporiadok pozostávajúci z úlomkov, kaluží a mokrého papiera, ktorý sa ťahal zhora nadol po ceste skazy cez celú knižnicu.

Obsah kufra sa na prvý pohľad zdal triezvo obyčajný. Pánske oblečenie na niekoľko dní, klobúk z Lock & Co. Hatters zo St James's Street, súprava na holenie a cigarety. Až po prehrabávaní objavili pod priedelom hrubú rolku modrých pazúrkov, v koži viazaný zápisník a valcovú kovovú nádobu.

„Nehoda alebo zločin?“ spýtal sa seržant Cosmo Warren a dal svoje príliš dlhé ruky vbok. V skutočnosti neočakával odpoveď. Iba rád počúval sám seba.

„Myslím, že môžeme s istotou vychádzať z toho, že kufor nezhodil pán Boh,“ povedal a pozrel sa úkosom na strážnika v očakávaní smiechu. Miller však ešte neraňajkoval, takže nemal chuť na vtipy.

„Možno niekto vyliezol na strechu a zhodil ho sem?“ špekuloval seržant ďalej. „Potom by definitívne išlo o útok. Rebelantský akt proti vzdelávaciemu systému.“

Strážnik ho len v tichosti počúval a otvoril koženú manžetu, ktorá modráky držala pokope. Opatrne položil tenké papiere na jeden zo stolov, odroloval ich a pozoroval prvú stranu.

Žmurkali naňho ozubené kolesá, remene, káble a kopa vzorcov, a hoci to všetko v ňom dokázalo vyvolať pocit estetiky, nemal ani poňatia, na aký typ konštrukcie sa pozerá.

„Skôr si myslím, že ide o nehodu,“ ozval sa nejaký hlas a obaja policajti sa so záujmom obrátili k osobe, ktorá zjavne načúvala ich rozhovoru.

Bol to vyzriabnutý vysoký muž s vážnym pohľadom a s charakteristicky sformovanými perami, ktoré mu dodávali výraz, že je až do špiku svojej čiernej duše otrávený.

Thomas Reed, knihovník Kráľovskej univerzitnej knižnice, je známy svojou zlou náladou.

Nenašiel si čas pozdraviť pánov slušným spôsobom a tí sa tvárili tak, akoby to ani neočakávali.

„Ako ste sa dopravovali k tejto domnienke?“ informoval sa Miller, keďže Waren na knihovníka iritovane zísal.

Jeho vzhľad dával na civenie všetky dôvody. Vlasy mu divoko odstávali od hlavy, na tmavohnedom obleku sa mu rozširovali mokré flaky a motýlika si len obtočil okolo krku bez toho, aby si ho zaviazal. Ale predsa len by ste sa nemali čudovať, keď vezmeme do úvahy, že pán Reed strávil dopoludnie zachraňovaním mokrých kníh z políc, ktoré boli nečakane vystavené svinskému londýnskeму počasiu.*

Pán Reed zdesené pohľady obratne odignoroval, akoby bolo všetko také ako inokedy.

„Sklo kupoly je veľmi hrubé,“ zdôraznil. „Prehodiť cezeň kufor, aby sa rozbilo spôsobom, ako vidíme tam hore, by vyžadovalo veľký švih. A neviem ako vy, páni, ale ja som rád, ak takýto ťažký kufor vôbec zvládnem nadvihnúť. Nechcem ani pomyslieť, aké zložité je vyteperiť ho na strechu a hodiť ho cez okennú tabuľu. Určite existujú jednoduchšie a efektívnejšie metódy napadnutia vzdelávacieho systému ako táto tu.“

„Mohlo ísť o viac osôb,“ trval na svojom seržant Warren, ešte nebol pripravený vzdať sa svojej strhujúcej teórie a strážnik Miller si nahlas povzdychol.

Knihovník potriasol hlavou. „Mnohé vzducholode sa otáčajú nad touto oblasťou pred pristátím na letisku *City of London*. Kufor sa mohol vyšmyknúť. Možno dnes ráno našli pri ich letoch defektnú gondolu.“

*

Musím priznať, že by som ho

u tom stave veľmi rada videla.

Moja priateľka Animant, ktorá bola v ten deň prítomná, mi povedala, že to bol hrôzostrašný obraz. Definitívne by som sa na ňom dobre pobavila.

LIN RINA
KUFOR Z NEBA

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo CooBoo v Bratislave v roku 2022
v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.
Číslo publikácie

Zodpovedná redaktorka Eva Piarová
Technická redaktorka Lucia Slobodová
Z nemeckého originálu *Lin Rina: Elisa Hemmiltons Kofferkrimi*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Drachenmond Verlag GmbH, Hürth 2021,
preložila Kristína Ježovičová.
Jazyková redakcia Zuzana Šmatláková
Sadzba Kristína Hečková
Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA